

vi stod foran Afslutning af en Voldgiftstraktat med Tyskland, at vi stod foran Afholdelsen af en Nedrustningskonference, og det er altsammen rigtigt. Men det er dog ganske givet, at dette ikke kan gøre Forslaget mindre antageligt i vore Øjne, gøre det mindre forsvarligt at vedtage det, end det var paa det Tidspunkt, da vi fremsatte det, da Forholdene var langt mere uklare, da det saa ud til langt større Forviklinger end i Dag. Det ærede Medlem roste Venstre, fordi det i 1922 gik foran med Ændringer af Ordningen af 1909. Ja, Rosen var jo ikke saa overvældende. Det ærede Medlem ved jo, hvorfor denne Forandring blev foretaget i 1922. Det var, fordi Ordningen af 1909 var bygget fuldstændig paa Københavns Befæstning, helt og holdent, men i 1922 erklærede den militære Sagkundskab, at det var en Opgave, der laa over Danmarks Kræfter, og at det var nødvendigt at foretage en Ændring. Man var altsaa nødt til at gaa til en Ændring, fordi Ordningen af 1909 viste sig komplet ubrugelig under Verdenskrigen.

Derefter nævnte det ærede Medlem Finland og Estland. Det ærede Medlem talte om, hvorledes disse to Lande værdsætter deres Frihed, og hvorledes de gaar langt, langt videre end vi, men sagde saa næsten i samme Forbindelse: Vi maa være paa Linie med de andre Stater, hvis vi skal vente, at der bliver taget Hensyn til os. Jeg synes, det ærede Medlem maa sige et Enten Eller. Enten maa han staa paa det Standpunkt: Vi behøver ikke i Danmark at være paa Linie med andre Stater, vi er suveræne, vi har Lov til uden Hensyn til, hvordan andre Lande ruster, at nedsætte vore Udgifter. Eller han maa sige: Ordningen af 1922 er ubrugelig, thi den er fuldstændig i Modstrid med de Ordninger, som bliver gennemført i Estland og Finland.

Det ærede Medlem talte derefter — og det gjorde for øvrigt ogsaa det ærede Medlem Hr. Pürschel — om det ringe Flertal, vi havde for vort Forslag. Det er naturligvis ikke overvældende, men der er dog den Forskel paa i Dag og saa den Dag, da Militærlovene af 1922 blev vedtaget her i Folketinget, at den Dag var Rigsdagens 149 Medlemmer til Stede: alle som en, men det lykkedes dog ikke at skaffe 75 Stemmer for Ordningen af 1922. Derimod, hvis der i Dag, naar Afstemningen finder

Sted, er 149 Medlemmer til Stede her i Salen, saa ved vi, at der er 75 Stemmer for Forslaget. Derfor er der egentlig ingen Grund til at pege paa vort ringe Flertal. Ordningen af 1922 er vedtaget af et Mindretal af de da tilstedeværende Folketingsmænd, ikke blot et Mindretal af Folketingets Medlemmer, men et Mindretal af de tilstedeværende Folketingsmænd. Naar Forholdet er det, saa er det ikke klogt at dvæle alt for meget ved dette: hvor ringe vort Flertal er her inde, for det er i hvert Fald betydeligere end Flertallet den Gang.

Baade det ærede Medlem Hr. Brorsen og det ærede Medlem Hr. Pürschel citerede Udtalelser af den Aabningstale, Statsministeren holdt i Efteraaret, om, at vi med Opmærksomhed og Hensyntagen vilde følge Udviklingen i Udlandet. Det er en Udtalelse, som er gentaget Gang paa Gang, lige siden Forslaget blev fremsat i 1924, og jeg kan sige, at det gælder fremdeles, at vi med Opmærksomhed og Hensyntagen følger denne Udvikling. Hvis man ikke er helt forblindet, tror jeg dog, man maa indrømme, at der i hvert Fald ikke siden 1924 i Udlandet er foregaaet noget, der kunde foranledige os til at ændre Opfattelse, naar vi i 1924 havde den Opfattelse, at det var rigtigt at gaa til Afrustning.

Gennem det ærede Medlem Hr. Pürschels Udtalelser gik der er Understrøm af Frygt for, at Enigheden mellem Venstre og de Konservative om Militærordningen skulde briste, og derfor skyndte det ærede Medlem sig at fortælle, at han i hvert Fald i Dag kunde være enig med det ærede Medlem Hr. Brorsen i dennes Udtalelser. Man nærer aabenbart fra konservativ Side Frygt for, at dette Samarbejde skal briste, og jeg erkender, at skulde det ærede Medlem Hr. Holstein faa Ret i sine Udtalelser, vil det snart briste. Men saa spurgte det ærede Medlem Hr. Pürschel mig: Hvis der nu opnaas et Forlig, en Overenskomst mellem Venstre og Socialdemokratiet om en Ordning, der ikke betyder Nedrustning, men Afrustning, vil saa Socialdemokratiet ophøre med sin Agitation for Afrustning? Mit Partis Ordfører har allerede svaret derpaa, og jeg kan gentage: Nej, selvfølgelig ikke! Hvis jeg, da de Konservative i 1922 stemte for den Militærordning, der da blev vedtaget, vilde have spurg: Be-